

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/81/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118201541
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:6118201541.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudcov JUDr. Aleny Mikovej a JUDr. Ľuboša Kunaya v spore žalobcu SetCar sk, a.s., Ulica priemyselná 10, Sučany, IČO: 50 387 189, zastúpeného JUDr. Tomášom Zbojom, advokátom so sídlom Kuzmányho 4, Martin proti žalovanej: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, Bratislava, IČO 00 585 441, zastúpeného JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom advokátskej kancelárie FELIX NEUPAUER & PARTNERS, so sídlom Dvořákovo nábřežie 8/A, Bratislava, o zaplatenie 235,20 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 8.novembra 2018 č.k. 8C/39/2018-100

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom II. vyhovujúcom výroku a III. výroku o nároku na náhradu trov konania.

Žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom uvedeným v záhlaví I. výrokom zastavil konanie v časti o zaplatenie 100,80 €, II. výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 134,40 € a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 235,20 € od 25.6.2017 do 16.3.2018 a zo sumy 133,40 € od 17.3.2018 až do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, III. výrokom priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Súd prvej inštancie rozhodoval o nároku na náhradu škody z dopravnej nehody pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo zn. Hyundai i30 EVČ: U. XXXCP patriace poškodenému C. P.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla zn. Mercedes EVČ U. XXXCA, poisťovateľom ktorého bol v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel (ďalej zákon č. 381/2001 Z.z.) žalovaný. V dôsledku škodovej udalosti poškodený C. P. bol nútený odovzdať svoje motorové vozidlo do opravy a počas výkonu opravy užívať iné motorové vozidlo na základe zmluvy o nájme č.120, uzavretej so žalobcom. Predmetom nájmu bol osobný automobil zn. Fiat Punto na dobu od 9.3.2017 po dobu vykonania opravy s dohodnutým denným nájomným vo výške 33,60 €. Za nájom motorového vozidla bola poškodenému vystavená faktúra na úhradu nájomného vozidla v celkovej výške 235,20 € za nevyhnutný čas trvania nájmu zodpovedajúci dobe opravy od 9.3.2017 do 15.3.2017. Súd prvej inštancie mal preukázané, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.3.2017 poškodený C. P. postúpil na žalobcu svoju pohľadávku voči žalovanému ako poisťovateľovi, na náhradu škody spočívajúcej vo vynaložení nákladov za užívanie náhradného motorového vozidla vo výške 235,20 €. Odplata za postúpenie bola dojednaná v hodnote postupovanej pohľadávky, a zmluvné strany sa súčasne dohodli na zániku ich vzájomných

záväzkov tj nároku na odplatu za postúpenie pohľadávky a nároku na úhradu nájomného za prenájom náhradného motorového vozidla, vzájomným započítaním. Poškodený C. P. ako postupca riadne oznámil postúpenie pohľadávky na náhradu škody žalovanému.

3. Súd prvej inštancie právne posudzoval nárok žalobcu podľa ustanovení § 442, § 443, § 524 OZ Občianskeho zákonníka (OZ) § 4, § 11, § 15 zákona č. 381/2001 Z.z., vysporiadal sa s námietkami žalovanej o nedostatku aktívnej vecnej legitímácii žalobcu, ako aj tvrdením o neúčelnosti nákladov vynaložených na užívanie náhradného motorového vozidla. Súd poukázal na zákonné predpoklady náhrady škody poškodenému podľa zákona č. 381/2001 Z.z. reflektujúc na vymedzenie pojmu náhrady škody a zásadu, že poškodenému majú byť uhradené všetky náklady, ktoré v súvislosti s odstraňovaním následkov škodovej udalosti vynaložil. Existenciu pohľadávky poškodeného voči žalovanej mal preukázanú faktúrami o vyúčtovaní nákladov za užívanie náhradného motorového vozidla, na základe ktorých žalovaná podľa pokynov poškodeného aj poukázala časť nároku žalobcovi. Ako nedôvodnú hodnotil námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu dôvodiac splnením podmienok postúpenia pohľadávky a povinnosťou žalovaného ako dlžníka plniť potom, čo mu bolo doručené oznámenie o postúpení pohľadávky. V časti námietok o neúčelnosti vynaložených nákladov zdôraznil, že tieto boli súčasťou nároku na náhradu škody, ktorá bola odvodená od dočasnej nemožnosti poškodeného užívať vlastné motorové vozidlo počas jeho opravy, a ktorá spočívala v znížení majetkového stavu poškodeného o sumu nákladov, ktoré v súvislosti s náhradným motorovým vozidlom vznikli. Nebola spochybňovaná doba trvania opravy, ani nutnosť užívania náhradného motorového vozidla, keď nebyť škodovej udalosti, poškodený Vlček by nebol nútený uzavrieť zmluvu o nájme náhradného vozidla. Žalovaná pritom v konaní nepreukázala, aby od poškodeného bolo možné požadovať iné riešenie situácie, ani aby doba trvania opravy motorového vozidla, a teda doba užívania náhradného vozidla, bola neprimeraná.

4. Súd prvej inštancie konanie zastavil v časti nároku podľa § 145, 146 Civilného sporového poriadku (CSP), zohľadňujúc rozsah čiastočného späťvzatia žaloby, ku ktorému úkonu žalobca pristúpil v dôsledku plnenia žalovanej po začatí konania. Zaviazal žalovanú na úhradu zostatku záväzku v rozsahu 134,40 € s úrokmi z omeškania 5 % ročne. Úroky z omeškania priznal v súlade s § 517 ods. 1,2 OZ, § 3 nariadenia vlády č. 87/95 Z.z., po uplynutí lehôt na splnenie povinnosti poisťovateľa podľa § 11 ods. 6,7 zákona č. 381/2001 Z.z..

5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol prihládajúc na zásadu procesného úspechu v konaní vychádzajúc z ustanovení § 255, § 256 CSP. Procesný úspech žalobcu hodnotil ako 100 %, keďže k späťvzatiu žaloby došlo v dôsledku zavinenia na strane žalovaného.

6. Proti vyhovujúcemu výroku rozsudku a výroku rozsudku o trovách konania podal včas odvolanie žalovaný, uplatňujúc odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ CSP, teda že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (d), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f) a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h). Navrhoval, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. Odvolateľ v časti namietajúcej nesprávnosť, nezákonnosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutia len všeobecne poukázal na procesné záruky spravodlivého súdneho konania, ku ktorým patrí aj právo na úplné, presvedčivé a zrozumiteľné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, avšak bez toho aby uviedol, v čom spočíva nepresvedčivosť, protirečivosť, či nedostatok argumentov súdu. Ďalšie odvolacie dôvody založil na zopakovaní svojej obrany v konaní pred súdom prvej inštancie založenej na stanovisku, že žalobca v konaní nedisponuje aktívnou vecnou legitímáciou. Tvrdil, že nemohlo dôjsť k uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávok medzi poškodeným Vlčekom a žalobcom, od ktorého mal poškodený prenajaté motorové vozidlo, nakoľko poškodený neuhradil žalobcovi pohľadávku za nájom motorového vozidla. Podľa názoru žalobcu, zmluvou o postúpení pohľadávky medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom bola postúpená pohľadávka samotného žalobcu, čo odporuje ustanoveniu § 524 OZ, na ktorej situácii nič nemení ani vzájomne započítanie realizované podľa predloženej zmluvy o postúpení, pretože najprv vôľa účastníkov zmluvy smerovala k postúpeniu pohľadávky, a až následne k započítaniu. Ak poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred postúpením, nemohol pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálna žalobcovi nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú mienil použiť na započítanie. Odkazujúc

na uvedenú argumentáciu žalovaný považoval zmluvu o postúpení pohľadávky za neplatnú podľa § 39 OZ, pretože jej predmetom mal byť neexistujúci predmet postúpenia. Vychádzal z názoru, že pokiaľ nebolo preukázané, aby poškodený pred postúpením pohľadávky uhradil faktúru žalobcovi za nájom motorového vozidla, nemohla poškodenému vzniknúť ani pohľadávka voči žalovanému z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla. Keďže poškodený nikdy nebol majiteľom pohľadávky voči žalovanému, nemá akúkoľvek relevanciu ani oznámenie o postúpení pohľadávky.

8. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne, preto ho navrhoval potvrdiť, uplatňoval si tiež nárok na náhradu vzniknutých trov v odvolacom konaní. K námietkam o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu i platnosti zmluvy o postúpení poukázal na samotné správanie žalovaného, ktorý akceptoval oznámenie poškodeného o postúpení pohľadávky, a aj čiastočne plnil záväzok titulom úhrady nákladov za prenájom motorového vozidla. Rozhodnutie súdu považoval za dostatočne a riadne odôvodnené, keď v zmysle ústavnej judikatúry sa nevyžaduje, aby bola daná podrobná odpoveď na každý argument strany sporu, ale iba na taký, ktorý je pre vec samu rozhodujúci, čo rozhodnutie súdu prvej inštancie nepochybne spĺňa. Zdôraznil, že skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným nespôsobuje rozpor s § 524 OZ, neznamená neexistenciu nároku na náhrady škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Zákonný nárok na náhradu škody voči poisťovateľovi zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Poškodený má v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. nárok na náhradu škody voči žalovanému a nie voči žalobcovi ako prenajímateľovi vozidla, preto dlžníkom je práve žalovaný ako poisťovateľ a nie poškodený.

9. Výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie o zastavení konania nebol predmetom odvolacieho prieskumu, pretože nebol odvolaním napadnutý a nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods. 2,2 CSP).

10. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods.1 CSP a contrario, v rozsahu danom § 379, § 380 ods.1, 2 CSP z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné. Rozsudok je v napadnutých výrokoch vecne správny, z ktorých dôvodov ho odvolací súd podľa § 387 ods.1 CSP potvrdil.

11. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 19.septembra 2019 o 10.20 hod. v pojednávacej miestnosti č.dv. 202/II.poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v súlade s § 219 ods.1, 3 CSP.

12. Odvolateľ uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ CSP. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, iná vada konania, je také porušenie procesných predpisov, ktoré nemožno podradiť pod odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP, ale ktorého dôsledok mal vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia. V súlade so zjednocujúcim stanoviskom Najvyššieho súdu SR publikovaným v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR č. R 2/2016, za inú vadu konania sa považuje aj nepreskúmateľnosť rozhodnutia.

13. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP.

14. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

15. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP nebol naplnený, pretože pri preskúmaní rozhodnutia súdu a konania, ktoré rozhodnutiu predchádzalo, boli splnené podmienky konania a odvolací súd nezistil žiadne procesné vady, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

16. V kontexte námietok odvolateľa, odvolací súd vzal na zreteľ, že súdne rozhodnutie musí obsahovať úplné a výstižné odôvodnenie, výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozsudku. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a dostatočne vysvetliť svoje myšlienkové pochody nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozsudku (§ 220 ods.2 CSP) je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydávaniu obsahovo nezodôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozsudkov, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu, ako aj v právnom posúdení veci. Súd rozhodujúci o uplatnenom nároku sa musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho závery musia byť dostatočne vysvetlené.

17. Odvolaním napadnutý rozsudok uvedené náležitosti má. Odôvodnenie preskúmaného rozsudku je dostatočné, pretože sa v ňom jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom súd vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre rozhodnutie podstatné a právne významné. Stranám sporu ozrejmil svoje myšlienkové pochody, spôsob hodnotenia dôkazov, zo skutkových zistení vyvodil právne závery takým spôsobom, aby výsledok rozhodovacej činnosti bol jasný, zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený a aby strany sporu nemuseli hľadať odpovede na nastolenú problematiku v rovine dohadov a tak, aby sa s prijatými závermi bolo možné stotožniť ako s logickým záverom procesu poznania nielen právnych záverov, ale aj záverov skutkových, z ktorých právne závery vychádzajú. Z týchto dôvodov odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je obhájiteľné a rozsudok je preskúmateľný.

18. Nebol naplnený ani odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, keďže súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy hodnotil podľa § 191 ods. 1,2 CSP, t.j. každý dôkaz hodnotil jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach, pričom prihliadol starostlivo na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, v hodnotení jednotlivých dôkazov nebol zistený žiaden logický rozpor. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadiska skutkových záverov nezistil, že by skutkové zistenia súdu prvej inštancie nezodpovedali vykonaným dôkazom, alebo že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývali alebo v konaní nevyšli najavo.

19. Súd prvej inštancie v prejednávanej veci skutkové zistenia podradil pod správne hmotnoprávne predpisy, ktoré aj správne interpretoval, a vyvodil správne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu, preto nebol naplnený ani odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP.

20. S odôvodnením napadnutého rozsudku sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje, a na toto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Súd prvej inštancie sa dôsledne vysporiadal so všetkými námietkami žalovaného, ktoré v odvolacom konaní žalovaný už len zopakoval, a ktoré námietky neboli spôsobilé spochybniť zákonnosť a správnosť napadnutého rozsudku. Na zdôraznenie jeho správnosti odvolací súd dopĺňa:

21. V konaní bolo nesporné, že motorové vozidlo C. P. bolo poškodené pri dopravnej nehode zapríčinennej prevádzkou motorového vozidla zn. Mercedes EVČ U. XXX S., ktoré bolo v čase dopravnej nehody povinne zmluvne poistené podľa zákona č. 381/2001 Z.z. u žalovaného. V odvolacom konaní nebol spochybňovaný rozsah a zákonnosť nároku poškodeného na náhradu škody spočívajúcej v nákladoch spojených s užívaním náhradného motorového vozidla počas opravy motorového vozidla poškodeného.

Rozsah neuspokojeného nároku na náhradu škody spojených s užívaním náhradného motorového vozidla predstavuje sumu 134,40 €, ktorú odvolateľ odmietal uhradiť argumentujúc, že pohľadávka nebola spôsobilá postúpenia, preto nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný.

22. Podľa § 442 ods. 1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to čo poškodenému ušlo.

23. Podľa § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z.z. poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknuté poškodením veci.

24. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

25. Podľa § 524 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

26. Podľa § 525 OZ Postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

27. Poistná udalosť (dopravná nehoda), ktorá založila povinnosť žalovaného na náhradu škody poškodenému nastala dňa 3.2.2017, ku ktorému dňu bolo isté, že škoda vznikla, neznámy bol iba rozsah spôsobenej škody v priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou (dopravnou nehodou). Nárok na náhradu škody tj na náhradu všetkých nákladov spojených s odstraňovaním následkov dopravnej nehody podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. patril poškodenému voči poisťovateľovi od času poistnej udalosti. Od uvedeného momentu vznikol záväzkový vzťah medzi poškodeným a poisťovateľom na náhradu škody vyplývajúci zo zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, v rámci ktorého vzťahu už bol ustáľovaný len rozsah škody, ktorá má byť poškodenému nahradená, a ktorý nárok bol poškodený povinný preukázať, tak v zmysle § 4 ods. 2 písm. b/, ako aj § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z.. K preukázaniu výšky nároku na náhradu škody zo strany poškodeného došlo práve doložením dôkazov, že poškodený bol nútený užívať iné motorové vozidlo, v súvislosti s čím mu vznikla povinnosť na úhradu nákladov v hodnote 235,20 €. Táto pohľadávka poškodeného voči žalovanému ako poisťovateľovi motorového vozidla, ktorým bola škoda spôsobená, predstavovala určitú, konkrétnu, existujúcu pohľadávku, a bola spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 524 OZ. Neboli zistené žiadne dôvody, ktoré by postúpenie pohľadávky vylučovali podľa § 525 OZ.

28. Zmluvu o postúpení pohľadávky uzatvára pôvodný veriteľ a iný subjekt postupník, ktorý nastupuje na miesto pôvodného veriteľa. Predmetom postúpenia môže byť určitá pohľadávka, t.j. právo na plnenie od dlžníka zo vzťahu z ktorého pohľadávka vyplýva. Pohľadávka musí byť jednoznačne určitá, aby bolo nepochybné z akého vzťahu vyplýva, nemusí byť však perfektne správne pomenovaná, podstatná je dostatočná určitosť a zrozumiteľnosť akého nároku sa týka. Predmetom postúpenia môže byť pohľadávka akéhokoľvek druhu, splatná, nesplatná alebo aj budúca. Jej podmienkou je určitosť a fakt, že ide o pohľadávku existujúcu, a to aj podmienene existujúcu (obdobne napr. Švestka, Spáčil, Škárová, Hulmak a spol., Občanský zákonník II. Komentár, nakladateľstvo CH Beck 2008). Vzhľadom na existujúcu a riadne preukázanú pohľadávku poškodeného na náhradu škody, ktorá mala byť uspokojená poistným plnením, nič nebránilo tomu, aby táto pohľadávka voči poisťovateľovi bola postúpená na tretiu osobu, ktorou je žalobca. Je bez právneho významu, že žalobca bol súčasne v inom právnom vzťahu s poškodeným z titulu prenájmu motorového vozidla. Nárok žalobcu voči poškodenému na úhradu nákladov spojených s užívaním motorového vozidla vychádza z odlišného záväzkového vzťahu a netýka sa vzťahu poisťovateľa, poisteného a poškodeného vyplývajúceho zo zákona č. 381/2001 Z.z.. Spôsob, akým si poškodený usporiada svoje nároky voči poisťovateľovi a voči tretím osobám, s ktorými je v zmluvnom vzťahu práve a len v dôsledku poistnej udalosti, závisia na vóli poškodeného. Poisťovateľ je povinný plniť priamo poškodenému alebo osobe poškodeným určenej, v danom prípade postupníkovi, keď postúpenie pohľadávky poškodený žalovanému riadne oznámil (§526 OZ). Z dôvodu, že žalovaný si nesplnil povinnosť na plnenie, ani neposkytol v zákonnej lehote vysvetlenie o dôvodoch

odmietnutia plnenia, je povinný tiež na zaplatenie úrokov z omeškania (§ 517 OZ, § 11 ods. 6, 7, 8 zákona č. 351/2001 Z.z.). Zohľadňujúc uvedené, rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo ako zákonné a vecne správne odvolacím súdom potvrdené podľa § 387 ods. 1 CSP, vrátane výroku o nároku na náhradu trov konania, v ktorom príliehavo súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 255, 262 CSP zohľadňujúc zodpovednosť žalovaného za procesný neúspech v konaní, v dôsledku čoho je povinný nahradiť žalobcovi trovy v rozsahu 100 %.

29. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP vychádzajúc z procesnej zodpovednosti strán za výsledok sporu. Odvolateľ nebol v konaní o odvolaní úspešný, preto patrí nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu žalobcovi.

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).